opusdei.org

Sfințenia iubirii omenești

Fondatorul Opus Dei a propovăduit în lume dragostea pentru familie. În vremuri în care sfinţenia părea mai degrabă un lucru rezervat persoanelor consacrate şi preoţilor, Dumnezeu s-a servit de el pentru a face multe cupluri căsătorite să vadă că viaţa conjugală este o adevărată cale a sfinţeniei pe pământ.

21.08.2013

Fondatorul Opus Dei a propovăduit în lume dragostea pentru familie. În vremuri în care sfinţenia părea mai degrabă un lucru rezervat persoanelor consacrate şi preoţilor, Dumnezeu s-a servit de el pentru a face multe cupluri căsătorite să vadă că viaţa conjugală este o adevărată cale a sfinţeniei pe pământ.

Juan Caldés Lizana l-a cunoscut în câteva zile de exerciţii spirituale. Era în septembrie 1948. "S-a deschis în faţa mea - a scris în *Mundo Cristiano (Lumea Creştină)*, în septembrie 1975 - o lume uimitoare când am privit căsătoria ("mare sacrament") ca pe o chemare autentică, o nouă cale divină pe Pământ". Era o panoramă inedită: toţi chemaţi la aceeaşi sfinţenie, plenitudine a vieţii creştine; familia, un **cămin luminos şi vesel,** prilej propice pentru a **transforma proza cotidiană în endecasilab, vers eroic. Părintii,**

semănători de pace si bucurie iar copiii, *gaudium meum et corona mea* **"bucuria mea şi coroana mea".** Aceasta din urmă a fost fraza pe care Fondatorul Opus Dei a ştanţat-o pe spatele unei fotografii cu cei zece copii ai lui Juan Caldés, care a văzut în acele idei din 1948 o profundă inovaţie a rolului laicilor în Biserică.

Şi mai inovatoare trebuie să fi părut cuvintele lui în anii 1930, când vorbea despre **vocaţia matrimonială** şi prezenta căsătoria ca un făgaş spre sfinţenie. Subliniază acest aspect doctorul Jiménez Vargas, care a asistat la prelegerile şi meditaţiile Fondatorului Opus Dei şi a înţeles că prelegerile sale despre virtutea purităţii erau extrem de originale, noi: astăzi sună familiar - spune el -, după atâtea ediţii din *Drum*, dar "este important să ne transpunem în 1933, cu modurile de a gândi ale copiilor pioşi de atunci şi cu modalităţi care erau curente de a

propovădui castitatea, care mai mult ca orice duceau la o viziune deformată, aproape freudiană asupra acestei chestiuni. Pe atunci, el vorbea despre puritate - mai mult decât despre castitate - cu această viziune pozitivă şi optimistă care astăzi este atât de cunoscută". Şi mai surprinzător a apărut modul în care aborda problema căsătoriei, sintetizat apoi în trei puncte din Drum (26, 27 şi 28). Profesorul Jiménez Vargas precizează că "spunând că mariajul este pentru toată lumea - pe atunci nu erau publicate *Drum*, nici *Consideraţii spirituale* - putem fi siguri că i-a entuziasmat atât pe cei care credeau că au vocaţie de oameni obişnuiţi, cât şi pe cei care credeau că vocaţia lor era alta. Nimeni nu şi-a făcut vreodată vreo idee greşită şi nimeni nu s-a simţit deranjat de acest comentariu care, în plus, avea farmec atunci când era auzit direct".

Acest mod de a prezenta virtutea creştină a purităţii îndemna la luptă, pentru că rămânea mereu foarte clar sensul său pozitiv, amabil, afirmativ, propriu unei inimi îndrăgostite. Astfel a definit-o Fondatorul Opus Dei într-o predică rostită de Crăciun, în 1970: **Castitatea - nu simpla abţinere, ci afirmarea hotărâtă a unei voinţe îndrăgostite - este virtutea care menţine tinereţea dragostei în oricare etapă a vieţii.**

Mons. Escrivá de Balaguer pregătise demult calea pe care nenumăraţi oameni ai Lucrării aveau să lupte cu hotărâre pentru a fi sfinţi în vocaţia lor matrimonială. Calea juridică va întârzia ani în a se deschide. Dar Fondatorul Opus Dei spera, cu încredere în dragostea lui Dumnezeu; între timp, forma sufletele pentru ca, la momentul oportun, să poată primi explicit chemarea divină.

Aşa a făcut, de exemplu, cu Antonio Ivars Moreno, care încă din 1940, în Valencia, participa la activităţile apostolice pe care membrii Opus Dei le desfăşurau într-o casă de pe strada Samaniego, la numărul 16, transformată curând în Cămin Studenţesc: "Pedro Casciaro era director. Cu el a colaborat vechiul meu prieten don Amadeo de Fuenmayor. Ei m-au chemat într-o zi, ca să-mi vorbească. Pedro mi-a spus, succint, că în Lucrare erau persoane care se încredinţaseră pe deplin lui Dumnezeu. Dar a adăugat că Părintele a spus că eu aveam **vocaţia căsătoriei** şi să nu mă neliniştesc. Am avut şansa ca, în acele zile, să fie în mijlocul nostru şi am avut ocazia să îi povestesc ce mi-au spus Pedro şi Amadeo. Mi-a confirmat chiar el, adăugând că, atunci când mă voi căsători, va veni să mă cunune".

Citat de Salvador Bernal, **Însemnări despre viaţa Fondatorului Opus Dei**, pag. 54-56.

pdf | document generat automat din https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/sfintenia-iubirii-omenesti/ (07.08.2025)